

κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
 νῦν δ' αὐτὸν μόνα δὴ νῷ λελειμμένα σηόπει
 ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεσθ', εἰ νόμου βίᾳ
 ψῆφον τυράννων καὶ κράτη παρέξιμεν. 60
 ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν, γυναιχὶ ὅτι
 ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχομένα·
 ἐπειτα δ' οὖνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ πρεισσόνων,
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν πᾶτι τῶνδ' ἀλγίονα.
 ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς 65
 ξύγγνοιαν ἵσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
 AN. οὐτ' ἀν κελεύσαιμ' οὐτ' ἀν, εἰ θέλοις δύ τι
 πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἀν ἥδεως δρώης μέτα. 70
 ἀλλ' ἵσθ' ὅποια σοι δοκεῖ, κεῖνον δ' ἐγὼ
 θάψω. καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν·
 φίλη γὰρ αὐτοῦ κείσομαι φίλου μέτα,
 ὅσια πανουργήσασ', ἐπεὶ πλείστην χρόνος

57. κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν mss. κατειργάσαντ' ἐπ'
 ἀλλήλοιν χεροῖν conj. Mein. Qu. κατειργάσαντ' ὑπ' ἀλλήλων χεροῖν
 (by the hands of one another). Cf. 14. διπλῇ χερὶ. Schol. ad
 v. 14 διπλῇ χερὶ τῇ ὑπ' ἀλλήλων. Aesch. Sept. 821. ὑπ' ἀλλήλων
 (ἀλλήλοιν?) φόνῳ. 931. ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις χεροῖν διμο-
 σπόδοισιν. Incert. apud schol. ad O. C. 1375. χεροῖν ὑπ' ἀλλήλων
 καταβήμεναι Ἄϊδος εἴσω. Philon. II. p. 66. προχέας θεομά καὶ ἐπάλ-
 ληλα δάκρυα. Hesych. ἐπαλλήλων: διμοίων. ἐπ' ἀλλήλοιν mss. ἐπαλ-
 λῆλοιν (?) Herm. Dind. Simile epithetum est ἀλλοπρόσαλλος Hom.
 II. 5, 831.

58. δ' a m. rec. additum in L. om. Nauck. Seyf. λελειμμένα]
 Qu. λελειμμένω. V. Dind. ad O. C. 1113.

59. ὅσῳ κάκιστ' —] Qu. ὅπως κάκιστ' —.

60. ἦ κράτη mss. Dind. καὶ κράτη Axt. Naber, coll. O. R. 237.
 κράτη τε καὶ θρόνον. O. C. 1354. Ant. 173. El. 689. Recte.

69. ἔτι mss. Qu. σύ τι, aut εἴ τι καὶ θέλοις.

70. ἥδεως] ἀσμένης Lehrs. et Herw. ad O. R. 740., coll. Tr. 18.
 Sed cf. 436. ἄμα' ἥδεως ἔμοιγε καλλιγεινῶς ἄμα.

71. ἵσθ' ὅποια σοι δοκεῖ mss. ἵσθ' ὅποια — T. Fortasse recte.
 Schol. τοιαύτη γενοῦ ὅποια καὶ βούλει. Fort. δοξάσεις ὅποιά σοι δοκεῖ.

73. μετ' αὐτοῦ mss. Correxi γὰρ αὐτοῦ.